

B. Osobitná časť

K Čl. I

K bodom 1 až 3

(§ 1)

V nadväznosti na vývoj v oblasti ochrany označení pôvodu výrobkov a zemepisných označení výrobkov v EÚ a ďalšie navrhované zmeny tohto právneho predpisu je potrebné podrobnejšie špecifikovať predmet úpravy právneho predpisu.

Navrhované ustanovenie rešpektuje „duálnosť“ ochrany označení pôvodu výrobkov a zemepisných označení výrobkov v EÚ a skutočnosť, že systém ochrany označení pôvodu výrobkov a zemepisných označení pôvodu výrobkov je v Európskej únii charakterizovaný existenciou rôznych a rozdielnych úrovní právnej ochrany. Bližšie pozri všeobecnú časť dôvodovej správy.

Navrhovaný odsek 1 sa týka ochrany označení pôvodu výrobkov a zemepisných označení výrobkov, ktorú je možné poskytnúť na vnútroštátnej úrovni SR a ktorá vzniká zápisom označenia pôvodu výrobku a zemepisného označenia výrobku do registra vedeného ÚPV SR. Ako už bolo uvedené, ide o ochranu označení pôvodu výrobkov a zemepisných označení výrobkov pre kategóriu tzv. nepoľnohospodárskych výrobkov.

Následne navrhovaný odsek 2 vymedzuje v súvislosti s ochranou poskytovanou označeniam pôvodu výrobkov a zemepisným označeniam výrobkov výlučne na úrovni EÚ oblasti právnej úpravy týchto nariadení, ktoré si vyžadujú implementáciu na vnútroštátnej úrovni. Uvedené reflektuje skutočnosť, že pre efektívne konanie o zápise označenia pôvodu výrobkov a zemepisného označenia výrobkov, prípadných zmenách určitých prvkov týchto zápisov alebo pre konanie o zrušení zápisu označenia pôvodu výrobku alebo zemepisného označenia výrobku je nevyhnutné aj zapojenie členských štátov, resp. niektoré časti konaní sa odohrávajú pred vnútroštátnymi orgánmi členských štátov.

Navrhovaný odsek 3 vymedzuje druhy výrobkov, pri ktorých je možné získať hmotnoprávnu ochranu výlučne na úrovni EÚ, a to podľa nariadení EÚ taxatívne vymenovaných v príslušnej poznámke pod čiarou. Paragrafové znenie obsahuje slovo „výlučne“ na zdôraznenie tejto skutočnosti. Procesná ochrana práv z označenia pôvodu výrobku alebo zo zemepisného označenia výrobku sa naďalej poskytuje podľa zákona č. 469/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov.

[§ 2 písm. a), b), c), d)]

Písmena c) a d) v ustanovení nazvanom Vymedzenie základných pojmov definovali označenie pôvodu výrobku pre víno ako aj zemepisné označenie výrobku pre víno. Ich vypustenie je v priamej súvislosti s faktom, že ochranu označení pôvodu výrobkov a zemepisných označení výrobkov pre vína nie je možné poskytnúť na vnútroštátnej úrovni [poskytuje sa na úrovni EÚ na základe nariadenia (EÚ) č. 1308/2013]. Vypúšťaná právna úprava je súčasťou tohto nariadenia [čl. 93 ods. 1 písm. a) a b)] a jej ponechanie vo vnútroštátnom právnom predpise je nedôvodné.

Zmeny navrhované v písmenách a) a b) sú dôsledkom vypustenia písmen c) a d).

[§ 2 pôvodné písm. g)]

Aj v súvislosti s navrhovanou zmenou § 6 ods. 1 je potrebné legislatívnu skratku „držiteľ osvedčenia o zápise“ umiestniť za prvý výskyt skracovaného výrazu. (pozri aj odôvodnenie k bodu 7, resp. k § 6 ods. 1)

[§ 2 pôvodné písm. h)]

V nadväznosti na zmenu spôsobu vymedzenia okruhu osôb, ktoré sú oprávnené označenie pôvodu výrobku a zemepisné označenie výrobku používať [konkrétne sa toto právo priznáva každej osobe, ktorá uvádza na trh výrobky, ktoré zodpovedajú špecifikácii konkrétneho výrobku (pozri návrh k § 6 ods. 1)] návrh opúšťa pojem „užívateľ zapísaného označenia pôvodu výrobku“; zachovanie jeho definície je nedôvodné a je potrebné ju vypustiť.

(§ 3)

Označenie pôvodu výrobku a zemepisné označenie výrobku patrí medzi základné pojmy právneho predpisu vymedzené v ustanoveniach § 2 písm. a) a b), preto nie je prípustné k týmto pojmom v následnom znení právneho predpisu zavádzať legislatívne skratky. Preto je nevyhnutné pristúpiť k vypusteniu už zavedených legislatívnych skratiek a k súvisiacej úprave ďalšieho textu právneho predpisu.

K bodu 2

(§ 6 ods. 1 a 2)

V § 6 odsek 1 sa precizuje okruh osôb, ktoré sú oprávnené používať označenie pôvodu výrobku alebo zemepisné označenie výrobku. Termín „používanie“ zahŕňa nielen priame použitie zapísaného označenia pôvodu výrobku na výrobku alebo jeho obale, ide aj o používanie v reklamných a propagačných materiáloch, v obchodných dokumentoch a pod. V zásade toto právo patrí každej osobe, ktorá uvádza na trh výrobky zodpovedajúce špecifikácii konkrétneho výrobku (bez ohľadu na to, či je aj zhotoviteľom týchto výrobkov).

Špecifikácia výrobku je základnou náležitosťou žiadosti o zápis označenia pôvodu výrobku alebo zemepisného označenia výrobku (§ 15); v skratke je možné povedať, že vymedzuje relevantné zemepisné územie, opisuje vlastnosti alebo kvalitatívne znaky výrobku, ktoré sú dané práve týmto zemepisným prostredím a taktiež opisuje spôsob získania výrobku, prípadne originálne a nemenné miestne spôsoby získania výrobku.

Navrhovaná zmena § 6 odseku 2 je v priamej súvislosti, resp. priamym dôsledkom zmien § 6 ods. 1 a § 2 písm. h). Súčasne sa spresňuje znenie ustanovenia tak, aby bolo zrejmé, že spolu so samotným znením zapísaného označenia pôvodu môže byť na výrobku uvedená aj informácia o tom, že ide o zapísané označenie pôvodu výrobku. V tejto súvislosti je možné poukázať aj na úpravu EÚ, ktorá v prípade chránených označení pôvodu výrobkov a chránených zemepisných označení výrobkov pri výrobkoch pochádzajúcich z EÚ, ktoré sa uvádzajú na trh pod chráneným označením pôvodu výrobku a chráneným zemepisným označením výrobku, určuje povinnosť uviesť na obale výrobku príslušný symbol EÚ pre chránené označenie pôvodu výrobku alebo chránené zemepisné označenie výrobku (pozri napr. čl. 12 ods. 2 a 3, prípadne bod 28 preambuly nariadenia (EÚ) 1151/2012,

podľa ktorého v prípade názvov z Únie by použitie takýchto symbolov alebo označení malo byť povinné, aby spotrebitelia lepšie poznali túto kategóriu výrobkov a záruky s nimi spojené a aby sa umožnila ľahšia identifikácia týchto výrobkov na trhu, čím sa uľahčia kontroly). V porovnaní s EÚ úpravou ponecháva národná úprava použitie doplňujúcej informácie o tom, že ide o zapísané označenie pôvodu výrobku alebo zapísané zemepisné označenie výrobku, v dobrovoľnej rovine. Paralelne je možné poukázať na obdobné ustanovenie § 8 ods. 1 druhá veta zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach, podľa ktorého je majiteľ ochrannej známky oprávnený používať spolu s ochrannou známkou značku ®.

K bodom 3, 5, 11, 18

[§ 14 ods. 3 písm. c); § 15 ods. 1 úvodná veta; § 19; § 29 ods. 1 písm. i)]

Za základnú náležitosť žiadosti o zápis označenia pôvodu výrobku alebo zemepisného označenia výrobku je možné považovať, v zmysle terminológie používanej v doterajšom znení zákona, špecifikáciu výrobku resp. vymedzenie výrobku. Použitie dvoch rôznych názvov pre tento základný dokument prihlášky označenia pôvodu výrobku a zemepisného označenia výrobku bolo dôsledkom rozmanitosti možných výrobkov, ktorým bolo možné v minulosti poskytnúť ochranu na národnej úrovni, a reflektovalo špecifiká jednotlivých druhov výrobkov (porovnaj § 15, 15a a 15b v znení platnom do účinnosti tejto novely).

Vzhľadom na skutočnosť, že označenia pôvodu výrobkov a zemepisné označenia výrobkov pre poľnohospodárske výrobky alebo potraviny, vína, aromatizované vínne výrobky a liehoviny je možné v súčasnosti chrániť len prostredníctvom právnych nástrojov EÚ na úrovni EÚ a že na vnútroštátnej úrovni je možné poskytnúť ochranu len tzv. nepoľnohospodárskym výrobkom, ktoré nespádajú pod žiadny z právnych nástrojov EÚ, je dôvodné a súčasne aj nevyhnutné do budúcnosti odstrániť tento terminologický dualizmus a zvoliť pre základný dokument prihlášky názov jednotný, a to špecifikácia výrobku.

K bodu 4

[§ 14 ods. 3 písm. d) – poznámka pod čiarou k odkazu 5]

Upravuje sa poznámka pod čiarou tak, že sa v nej dopĺňa aj zákon č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov. Uvedenou úpravou dochádza k zosúladiu právnej úpravy týkajúcej sa oprávneného zástupcu v zákone č. 469/2003 Z. z. s právnou úpravou v zákonoch, ktoré upravujú iné predmety priemyselného vlastníctva (ochranné známky, dizajny, patenty a úžitkové vzory). Pojem oprávnený zástupca v zmysle § 37 ods. 2 zákona 469/2003 Z. z. tak zahŕňa okrem patentového zástupcu aj advokáta.

K bodu 6

(§ 15a, 15b)

Navrhované vypustenie je v priamej súvislosti s faktom, že ochranu označení pôvodu výrobkov a zemepisných označení výrobkov pre vína, resp. liehoviny nie je možné poskytnúť na vnútroštátnej úrovni [poskytuje sa na úrovni EÚ na základe nariadenia (EÚ) č. 1308/2013, resp. nariadenia (EÚ) 2019/787]. Vypúšťaná právna úprava je súčasťou týchto nariadení [čl. 94 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 1308/2013 a čl. 22 nariadenia (EÚ) 2019/787] a jej ponechanie

vo vnútroštátnom právnom predpise je nedôvodné.

K bodu 7

[§ 17 ods. 1 písm. b)]

V nadväznosti na navrhované zmeny sa upravuje vnútorný odkaz.

K bodu 8

(§ 17 ods. 2)

Navrhované vypustenie je v priamej súvislosti s faktom, že ochranu zemepisných označení výrobkov pre liehoviny nie je možné poskytnúť na vnútroštátnej úrovni.

Povinnosť odsúhlasenia špecifikácie liehoviny (podľa doterajšej terminológie technickej dokumentácie) pred podaním žiadosti o ochranu zemepisného označenia podľa § 9a ods. 2 zákona o potravinách sa týka, vzhľadom na možnosť chrániť zemepisné označenia výrobkov v prípade liehovín len na úrovni EÚ, žiadostí podávaných podľa nariadenia (EÚ) 2019/787. Bližšie pozri aj časť piatej časti zákona nazvanú *Ochrana označenia pôvodu výrobku a zemepisného označenia výrobku podľa práva Európskej únie*, resp. odôvodnenie k bodom 1 a 27 a nasl.

K bodu 9

(poznámka pod čiarou k odkazu 5a)

Navrhuje sa aktualizácia poznámky pod čiarou.

K bodu 10

(§ 18)

Obdobne ako v iných zákonoch upravujúcich práva priemyselného vlastníctva [porovnaj § 33 ods. 2 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach, § 35 ods. 1 zákona č. 444/2002 Z. z. o dizajnoch, § 44 ods. 4 zákona č. 435/2001 Z. z. o patentoch, dodatkových ochranných osvedčeniach a o zmene a doplnení niektorých zákonov (patentový zákon), § 43 ods. 2 zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov] pristúpil predkladateľ k doplneniu ustanovenia tak, aby bolo jednoznačné, že ochranný dokument (osvedčenie o zápise do registra) sa bude vydávať len v listinnej (a teda nie elektronickej) podobe. Takýto postup zvolil predkladateľ nielen z dôvodu spoločenskej objednávky, ale aj s ohľadom na konštrukciu a zámer zákona č. 305/2013 Z. z. o e-Governmente, podľa ktorého je orgán verejnej moci povinný uplatňovať výkon verejnej moci elektronicke, pričom túto povinnosť nemá, ak ide o úkony v konaní o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach osôb, o ktorých osobitný predpis výslovne ustanovuje, že ich orgán verejnej moci vykonáva výlučne v listinnej podobe [§ 17 ods. 1 písm. a)]. Je evidentné, že ÚPV SR bude predmetné ochranné dokumenty nielen vydávať, ale aj doručovať výlučne v listinnej podobe.

K bodu 12

(§ 21)

Úprava dôvodov na zrušenie zápisu označenia pôvodu výrobku a zemepisného označenia

výrobku sa precizuje, pričom účelom navrhovanej právnej úpravy je jej terminologické zosúladenie s nariadeniami EÚ vzťahujúcimi sa na poľnohospodárske výrobky a potraviny, liehoviny, vína a aromatizované vínne výrobky. V prípade, ak označeniu pôvodu výrobku alebo zemepisnému označeniu výrobku bola poskytnutá ochrana v rozpore so zákonnými podmienkami na jeho zápis, je zrušenie účinné ex tunc, teda platí, že k zápisu do registra nedošlo. Dôvodom zrušenia spočívajúcim v skutočnosti, že už nie je možné zabezpečiť súlad s požiadavkami špecifikácie výrobku, by mohol byť napríklad zánik alebo zmena podmienok daných príslušným zemepisným prostredím, teda napr. vyčerpanie relevantných prírodných zdrojov. S týmto dôvodom zrušenia spája zákon účinnosť zrušenia ex nunc, tzn. odo dňa podania návrhu na zrušenie.

K bodu 13

(§ 22 ods. 2)

V nadväznosti na precizovanie dôvodov na zrušenie zápisu je potrebné vypustiť vnútorný odkaz na § 21 písm. c).

K bodu 14

(§ 24 ods. 3)

Z výpočtu lehôt, pri ktorých nie je možné vyhovieť žiadosti o pokračovanie v konaní, sa vypúšťajú lehoty na vyjadrenie sa žiadateľa k námietkam podľa § 33 ods. 3 a § 36c ods. 3; uvedené lehoty v doterajšom znení zákona boli lehotami zákonnými, na ktoré sa inštitút pokračovania v konaní nevzťahuje a v navrhované znenie v tejto oblasti tiež nepredpokladá existenciu úradom určených lehôt.

K bodu 15

[§ 25 ods. 4 písm. d)]

V nadväznosti na navrhovanú úpravu časti zákona, ktorá sa týka vykonávania procesov ustanovených nariadeniami EÚ, je nevyhnutné zmeniť výpočet lehôt, pri ktorých nie je možné vyhovieť žiadosti o uvedenie do predošlého stavu. Ide o zákonné lehoty na podanie námietok proti žiadosti o zápis označenia pôvodu výrobku alebo zemepisného označenia výrobku, ktorá sa týka zemepisnej oblasti v Slovenskej republike alebo cezhraničnej zemepisnej oblasti (§ 33 ods. 1; tzv. vnútroštátne námietkové konanie) a na podanie námietok, resp. aj odôvodnenia námietok proti žiadosti o zápis pochádzajúcej z iného členského štátu EÚ alebo tretieho štátu po jej uverejnení v Úradnom vestníku EÚ (§ 36 ods. 1 a 2; § 36a ods. 1).

K bodu 16

(§ 27 ods. 1)

Lehota na podanie rozkladu proti rozhodnutiu ÚPV SR sa upravuje z jedného mesiaca na 30 dní, tak aby bola zabezpečená jednotnosť naprieč osobitnými právnymi normami upravujúcimi lehotu na podanie rozkladu v konaniach pred ÚPV SR.

K bodu 17

(§ 28 ods. 2)

Navrhovaná úprava nazerania do spisu zo strany tretích osôb odstraňuje nežiaduci prvok, podľa ktorého tretím osobám bolo umožnené nazerať do spisu týkajúceho sa prihlášky označenia pôvodu výrobku alebo zemepisného označenia výrobku smerujúcej k získaniu národnej ochrany až po samotnom zápise označenia pôvodu výrobku alebo zemepisného označenia výrobku do registra vedeného ÚPV SR.

K bodu 19

(doplnenie nadpisu piatej časti)

Navrhuje sa doplnenie nadpisu pod piatou časťou zákona, tak aby reflektoval povahu v nej obsiahnutej právnej úpravy.

K bodu 20

(§ 30 ods. 1)

Medzinárodnú ochranu a medzinárodný zápis označenia pôvodu umožňovala Lisabonská dohoda o ochrane označení pôvodu a o medzinárodnom zápise označení pôvodu z roku 1958 (vyhláška ministra zahraničných vecí č. 67/1975 Zb. v znení vyhlášky č. 79/1985 Zb.), ktorá ponúka spôsob zabezpečenia ochrany označení pôvodu výrobkov prostredníctvom jedinej registrácie. Slovenská republika je zmluvným štátom Lisabonskej dohody od roku 1993 (bývalé Československo / ČSSR ratifikovala Lisabonskú dohodu v roku 1961).

V roku 2015 bola Lisabonská dohoda modernizovaná Ženevským aktom Lisabonskej dohody o označeniach pôvodu a zemepisných označeniach, ktorý rozširuje jej pôsobnosť z označení pôvodu aj na zemepisné označenia výrobkov a rovnako umožňuje prístupenie medzivládnyh organizáciám, ako je EÚ. EÚ na základe rozhodnutia Rady (EÚ) č. 2019/1754 zo 7. októbra 2019 o prístupení Európskej únie k Ženevskému aktu Lisabonskej dohody o označeniach pôvodu a zemepisných označeniach dňa 26. novembra 2019, ako v poradí piata zmluvná strana, uložila na pôde Svetovej organizácie duševného vlastníctva (WIPO) v Ženeve prístupové listiny k Ženevskému aktu Lisabonskej dohody o označeniach pôvodu a zemepisných označeniach. Tým sa naplnila podmienka počtu zmluvných strán potrebných na nadobudnutie platnosti zmluvného nástroja a Ženevský akt nadobudol platnosť 26. februára 2020.

V súvislosti s prístupím EÚ k Ženevskému aktu bolo prijaté nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1753 z 23. októbra 2019 o činnosti Únie po jej prístupení k Ženevskému aktu Lisabonskej dohody o označeniach pôvodu a zemepisných označeniach. V zmysle článku 2 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2019/1753 je po prístupení EÚ k Ženevskému aktu príslušným orgánom na podávanie žiadostí o medzinárodný zápis označení pôvodu výrobkov alebo zemepisných označení výrobkov chránených a zapísaných podľa práva EÚ a vzťahujúcich sa na výrobky s pôvodom v EÚ Európska komisia. Uvedené znamená, že prostredníctvom ÚPV SR už nemožno po 26.2.2020 požiadať o medzinárodný zápis pre poľnohospodárske výrobky a potraviny, vína, aromatizované vínne výrobky a liehoviny. Prostredníctvom ÚPV SR teda možno požiadať o medzinárodný zápis podľa Lisabonskej dohody len pre tie výrobky, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti nariadenia EÚ. Ide o výrobky, ktoré sú vo všeobecnosti nazývané ako tzv. nepoľnohospodárske výrobky. Avšak aj v prípade nepoľnohospodárskych výrobkov podaniu žiadosti o medzinárodný zápis podľa Lisabonskej dohody do WIPO prostredníctvom ÚPV SR predchádza v zmysle čl. 11 odsek 3 nariadenia

(EÚ) 2019/1753 posúdenie, resp. ingerencia Európskej komisie, ktorá môže vydať záporné stanovisko, ak nie je dostatočne preukázané, že sú splnené požiadavky na zápis podľa Lisabonskej dohody alebo ak by mal zápis nepriaznivý vplyv na obchodnú politiku EÚ.

K bodu 21

(§ 31 ods. 3)

Napriek skutočnosti, že v priebehu ostatných rokov bolo ustálené, že EÚ má výlučnú právomoc v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje Ženevský akt Lisabonskej dohody o označeniach pôvodu a zemepisných označeniach (pozri bod 4 preambuly rozhodnutia Rady (EÚ) 2019/1754 zo 7. októbra 2019 o pristúpení Európskej únie k Ženevskému aktu Lisabonskej dohody o označeniach pôvodu a zemepisných označeniach a tam spomínaný rozsudok Súdneho dvora EÚ z 25. októbra 2017 vo veci C-389/15), nie je možné opomenúť skutočnosť, že ochrana označení pôvodu výrobkov a zemepisných označení výrobkov má na území SR dlhodobú tradíciu a že Slovenská republika ako zmluvná strana Lisabonskej dohody o ochrane označení pôvodu a o medzinárodnom zápise označení pôvodu chráni označenia pôvodu tretích zmluvných strán Lisabonskej dohody. Uvedené reflektuje aj EÚ, keď v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1753 z 23. októbra 2019 o činnosti Únie po jej pristúpení k Ženevskému aktu Lisabonskej dohody o označeniach pôvodu a zemepisných označeniach členským štátom EÚ, ktoré už sú zmluvnou stranou Lisabonskej dohody, poskytuje prostriedky na plnenie ich medzinárodných záväzkov prijatých pred pristúpením EÚ k Ženevskému aktu. Navrhované ustanovenie § 31 ods. 3 je odrazom tohto Európskou úniou deklarovaného prístupu zakotveného v bode 13 preambuly a v článku 12 odsek 1 nariadenia (EÚ) 2019/1753. Prístup EÚ k Ženevskému aktu žiadnym spôsobom neovplyvnil uvedené medzinárodné záväzky SR.

K bodu 22

(§ 31a)

Po pristúpení EÚ k Ženevskému aktu je možné požiadať o medzinárodný zápis pre poľnohospodárske výrobky a potraviny, vína, aromatizované vínne výrobky a liehoviny výlučne prostredníctvom Európskej komisie; kompetencie a činnosti EÚ v oblasti medzinárodných zápisov podľa Ženevského aktu Lisabonskej dohody o označeniach pôvodu a zemepisných označeniach upravuje nariadenie (EÚ) 2019/1753.

Navrhované ustanovenie určuje, že orgánom kompetentným podať v mene SR žiadosť EK o zápis do medzinárodného registra je ÚPV SR [porovnaj čl. 2 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2019/1753]

Navrhované ustanovenie vykonáva aj článok 13 nariadenia (EÚ) 2019/1753 a v súlade s možnosťou danou čl. 13 posledná veta tohto nariadenia ustanovuje, že poplatky spojené s medzinárodným zápisom platí žiadateľ. V zmysle pravidla 8 Vykonávacieho predpisu k Ženevskému aktu Lisabonskej dohody o označeniach pôvodu a zemepisných označeniach ide o poplatok za medzinárodný zápis, poplatok za každú zmenu medzinárodného zápisu, poplatok za výpis z medzinárodného registra, poplatok za potvrdenie alebo inú písomnú informáciu týkajúcu sa obsahu medzinárodného registra a prípadné individuálne poplatky (v zmysle článku 7 ods. 4 Ženevského aktu). V zmysle pravidla 8 ods. 5 písm. a)

Vykonávacieho predpisu sa poplatky platia priamo medzinárodnému úradu WIPO.

K bodu 23

(§ 32 a 33)

Nariadenia EÚ upravujúce ochranu označení pôvodu výrobkov a zemepisných označení výrobkov ustanovujú ako pravidlo, že žiadosť o zápis podáva žiadateľ orgánom toho členského štátu, v ktorom sa nachádza dotknutá zemepisná oblasť. V prípade žiadostí o zápis označení pôvodu výrobkov a zemepisných označení výrobkov vzťahujúcich sa k zemepisnej oblasti v Slovenskej republike, je týmto orgánom Úrad priemyselného vlastníctva SR. Táto kompetencia ÚPV SR je v súlade s § 32 zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy, v zmysle ktorého je ÚPV SR ústredným orgánom štátnej správy pre oblasť priemyselného vlastníctva a vykonáva ústrednú štátnu správu v oblasti označenia pôvodu výrobku a zemepisného označenia výrobku. Doterajšie znenie zákona v § 32 ods. 1 výslovne upravovalo túto kompetenciu ÚPV SR v prípade žiadosti o ochranu označenia pôvodu výrobku a zemepisného označenia výrobku pre poľnohospodársky výrobok alebo potravinu, ktorá sa podáva v zmysle príslušného ustanovenia nariadenia EÚ Európskej komisii prostredníctvom ÚPV SR. Odsek 1 navrhovaného ustanovenia upravuje túto kompetenciu ÚPV SR vo všeobecnosti pre žiadosti týkajúce sa všetkých kategórií výrobkov, ktorých označenia pôvodu výrobkov a zemepisné označenia výrobkov možno chrániť výlučne na úrovni EÚ. Bližšia špecifikácia tejto kategórie je zabezpečená prostredníctvom taxatívneho výpočtu relevantných nariadení EÚ v súvisiacej poznámke pod čiarou.

Pred postúpením žiadosti Európskej komisii prebieha pred ÚPV SR tzv. vnútroštátna fáza prieskumu žiadosti, ktorej súčasťou je nielen formálny ale aj vecný prieskum žiadosti s následným zverejnením žiadosti a fázou vnútroštátneho námietkového konania (ktorá je upravená v navrhovanom § 33).

Po podaní žiadosti ÚPV SR preskúma, či je žiadosť odôvodnená a či obsahuje náležitosti príslušného systému. Navrhované odseky 2 až 5 teda zabezpečujú realizáciu fázy konania pred vnútroštátnym orgánom, a to v súlade s ustanoveniami relevantných nariadení EÚ. ÚPV SR tak vykonáva formálny a vecný prieskum žiadosti, tzn. jej súlad s požiadavkami ustanovenými nariadeniami EÚ, a to tak ako mu to ukladajú relevantné nariadenia EÚ.

Jednou z obsahových náležitostí žiadosti je aj tzv. špecifikácia výrobku, ktorej náležitosti sú určené nariadeniami EÚ. V zmysle národnej legislatívy SR (§ 23 ods. 1 zákona č. 313/2009 Z. z. o vinohradníctve a vinárstve; § 9a ods. 2 zákona NR SR č. 152/1995 Z. z. o potravinách) musí byť špecifikácia výrobku v prípade vína, liehoviny, poľnohospodárskeho výrobku alebo potraviny, pred podaním žiadosti na ÚPV SR, odsúhlasená Ministerstvom pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR. Uvedené plne rešpektuje kompetencie MPRV SR ustanovené v § 9a zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy. MPRV SR odsúhlasuje špecifikáciu aj v prípade aromatizovaného vínneho výrobku. Pre úplnosť dodávame, že v prípade liehovín bol doteraz namiesto *špecifikácia* používaný termín *technická dokumentácia liehoviny*; navrhovaná úprava v súlade s bodom 27 preambuly a článkom 22 nariadenia (EÚ) 2019/787 zavádza pojem *špecifikácia*.

Následkom žiadosti, ktorá neobsahuje náležitosti ustanovené relevantným nariadením EÚ, je zastavenie konania o tejto žiadosti. V prípade neexistencie nedostatkov alebo odstránenia vytýkaných nedostatkov žiadateľom ÚPV SR postupuje v súlade s relevantnými ustanoveniami nariadení EÚ a žiadosť zverejní tak, aby sa mohlo uskutočniť tzv. vnútroštátne námietkové konanie predvídané relevantnými nariadeniami EÚ. Náležitým zverejnením žiadosti pre účely vnútroštátneho námietkového konania je zverejnenie žiadosti vo Vestníku Úradu priemyselného vlastníctva SR, ktorý predstavuje oficiálnu publikačnú platformu v zmysle článku 12 odsek 2 Parížskeho dohovoru na ochranu priemyselného vlastníctva.

Navrhované ustanovenie § 33 upravuje v nadväznosti na relevantné ustanovenia nariadení EÚ podrobnosti vnútroštátneho námietkového konania; námietky v tejto fáze podávajú výlučne osoby s trvalým pobytom, miestom podnikania alebo sídlom na území SR proti žiadostiam o ochranu týkajúcim sa zemepisnej oblasti v SR a podaným na ÚPV SR. Nariadenia EÚ hovoria o primeranej lehote na podanie námietok, táto sa navrhuje ako dvojmesačná, a to od zverejnenia žiadosti vo vestníku ÚPV SR. V rámci vnútroštátneho námietkového konania sa poskytuje namietateľovi a žiadateľovi dostatočný časový priestor pre vyriešenie ich sporu vzájomnou dohodou. Ak strany námietkového konania uzavru dohodu, informujú o tejto skutočnosti ako aj o predmete (výsledku) dohody ÚPV SR; predmetom takejto dohody môže byť späťvzatie námietok, späťvzatie žiadosti o zápis alebo zmena žiadosti o zápis. V prípade zmeny žiadosti o zápis sa primerane uplatní postup podľa § 32 [odsúhlasenie špecifikácie MPRV SR (ak sa zmena týka špecifikácie), preskúmanie zmenenej žiadosti ÚPV SR, jej opätovné zverejnenie vo vestníku ÚPV SR] a § 33 ods. 1 až 5. Ak sa účastníci konania o námietkach nedohodnú, o námietkach rozhodne ÚPV SR. Ak námietky smerujú voči špecifikácii výrobku alebo voči vymedzeniu zvláštností zemepisného prostredia, ktoré kompetenčne podliehajú MPRV SR, navrhuje sa pred vydaním vecného rozhodnutia o námietkach obligatórne zapojenie MPRV SR.

Navrhovaný odsek 8 upravuje v súlade s relevantnými ustanoveniami nariadení EÚ námietky podané zo špecifického dôvodu tzv. predchádzajúcim užívateľom; o týchto námietkach ÚPV SR vecne nerozhoduje, ÚPV SR o nich informuje Európsku komisiu, ktorá rozhoduje o udelení tzv. prechodného obdobia predchádzajúcemu užívateľovi. Informáciu poskytuje ÚPV SR Európskej komisii až po prijatí rozhodnutia o postúpení žiadosti Európskej komisii podľa § 34 ods. 1.

K bodom 24 a 27

(§ 33a a 33b a § 36e až 36g)

Navrhuje sa vypustenie § 33a, 33b a § 36e až 36g. Keďže jedným z cieľov navrhovanej úpravy zákona č. 469/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov je poskytnúť ucelený a všeobecne použiteľný rámec opatrení na vnútroštátnej úrovni k relevantným nariadeniam EÚ, dochádza v piatej časti zákona týkajúcej sa ochrany podľa práva Európskej únie k zmenám naprieč všetkými súvisiacimi ustanoveniami. Z hľadiska legislatívnej techniky sa toto riešenie javí ako najvhodnejšie, a to aj vzhľadom na vloženie nových paragrafov ostatnými novelami. Predkladateľ tak pristupuje k úprave jednotlivých ustanovení, dôsledkom čoho je aj vypustenie niektorých ustanovení.

K bodom 25 a 26

(§ 34, § 35, § 36, § 36a, § 36b, § 36c, § 36d)

V § 34 sa navrhuje postup ÚPV SR v prípade tzv. kladného rozhodnutia o žiadosti, ktorý predstavuje zavŕšenie vnútroštátneho konania o žiadosti a vyúsťuje do postúpenia žiadosti Európskej komisii na ďalšie konanie.

§ 35 upravuje prechodnú vnútroštátnu ochranu, ktorá v súlade s možnosťou danou nariadeniami EÚ vzniká označeniu pôvodu výrobku a zemepisnému označeniu výrobku dňom postúpenia žiadosti Európskej komisii, a to výlučne na území SR. Prechodná ochrana zaniká prijatím rozhodnutia o zápise do registra EK (kladného alebo záporného, tzn. zamietnutie žiadosti alebo samotný zápis). V zmysle nariadení EÚ, ak nedôjde k zápisu označenia pôvodu výrobku alebo zemepisného označenia výrobku do registra vedeného Európskou komisiou, čiže žiadosť je zamietnutá a teda nevzniká ochrana na území EÚ, zodpovedá za dôsledky prechodnej vnútroštátnej ochrany výlučne príslušný členský štát, v tomto prípade SR. Ustanovenie nadväzuje na doterajšie znenie § 33b ods. 1.

Navrhované ustanovenia § 36 a 36a vykonávajú ustanovenia nariadení EÚ týkajúce sa námietkového konania nasledujúceho po preskúmaní žiadosti, ktorá prešla vnútroštátnym konaním konkrétneho členského štátu, Európskou komisiou a následnom zverejnení žiadosti Európskou komisiou v Úradnom vestníku EÚ. Osoby s trvalým pobytom, miestom podnikania alebo sídlom na území SR podávajú oznámenie o námietkach, resp. odôvodnenie námietok na ÚPV SR, ktorý následne postúpi námietky a odôvodnenie námietok Európskej komisii. Vo fáze konania pred Európskou komisiou môžu uvedené osoby namietať len voči žiadostiam o zápis označenia pôvodu výrobku a zemepisného označenia výrobku pochádzajúcim z iného členského štátu; námietky voči žiadostiam o zápis označenia pôvodu výrobku a zemepisného označenia výrobku pochádzajúceho zo SR tieto osoby môžu a musia uplatniť už vo fáze vnútroštátneho preskúmania žiadosti (pozri § 33).

V ustanovení § 36b sa navrhuje, aby v prípade zahájenia konzultácií v rámci námietkového konania pred Komisiou vo veci námietok podaných proti žiadosti pochádzajúcej zo SR vykonával úlohy podľa relevantných nariadení EÚ ÚPV SR. Návrh rešpektuje kompetencie ÚPV SR vyplývajúce z § 32 zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy, v zmysle ktorého je ÚPV SR ústredným orgánom štátnej správy pre oblasť priemyselného vlastníctva a vykonáva ústrednú štátnu správu v označenia pôvodu výrobku a zemepisného označenia výrobku.

Navrhované ustanovenie § 36c vykonáva relevantné ustanovenia nariadení EÚ týkajúce sa zmeny špecifikácie výrobku.

Navrhované ustanovenie § 36d vykonáva relevantné ustanovenia nariadení EÚ týkajúce sa zrušenia zápisu označenia pôvodu výrobku alebo zemepisného označenia výrobku.

K bodu 28

(§ 37 ods. 3)

Formulácia výnimky z povinného zastúpenia v konaniach pred ÚPV SR sa zosúladí s ostatnými zákonmi v oblasti priemyselného vlastníctva.

K bodu 29

(§ 37 ods. 5)

Navrhnutým doplnením ustanovenia sa nezavádzajú žiadne nové správne poplatky; účelom navrhovanej zmeny je len prepojenie právnej úpravy v oblasti označení pôvodu výrobkov a zemepisných označení výrobkov na existujúci právny rámec správnych poplatkov v zákone o správnych poplatkoch.

K bodu 30

(§ 38a, prechodné ustanovenie)

Štandardne formulované prechodné ustanovenia sa delia na procesné ustanovenie (odsek 1) a hmotnoprávne ustanovenie (odsek 2) zabezpečujúce kontinuitu poskytovania právnej ochrany označeniam pôvodu výrobkov a zemepisným označeniam výrobkov, ktorým bola poskytnutá ochrana v Slovenskej republike pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona.

K bodu 31

(§ 38b)

Z dôvodu vloženia prechodného ustanovenia k aktuálnej novele (§ 38a) bolo potrebné legislatívno-technicky vyriešiť otázku označenia pôvodného § 38a (teraz § 38b) o prebratí právne záväzného aktu Európskej únie, pričom zároveň došlo aj k formálnej aktualizácii znenia tohto ustanovenia v zmysle čl. 4 Legislatívnych pravidiel vlády SR.

K bodu 32

Legislatívno-technická úprava názvu transpozičnej prílohy a publikačného zdroja smernice 2004/48/ES.

K bodom 33 a 34

Legislatívno-technická úprava v súvislosti s používaním základných pojmov zákona.

K Čl. II

Navrhovaná zmena § 9a ods. 2 zákona č. 152/1995 Z. z. o potravinách predstavuje implementáciu nariadenia (EÚ) 2019/787, pričom dochádza k zosúladieniu zákonnej terminológie s terminológiou použitou v tomto nariadení. Konkrétne je možné poukázať na článok 22 nariadenia (EÚ) 2019/787 a odôvodnenie uvedené v bode 27 preambuly nariadenia, v zmysle ktorého *„z dôvodu súladu s pravidlami uplatniteľnými na zemepisné označenia pre potraviny, víno a aromatizované vínne výrobky by sa mal názov spisu, v ktorom sú stanovené špecifikácie pre liehoviny, ktoré sa zapisujú do registra ako zemepisné označenie, zmeniť z „technickej dokumentácie“ na „špecifikáciu výrobku“. Technická dokumentácia predkladaná ako súčasť každej žiadosti podľa nariadenia (ES) č. 110/2008 by sa mala považovať za špecifikáciu výrobku“*.

K Čl. III

Navrhovaná účinnosť (25. máj 2021) sa odvíja od účinnosti ustanovení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/787 zo 17. apríla 2019 o definovaní, popise, prezentácii a označovaní liehovín, používaní názvov liehovín pri prezentácii a označovaní iných potravín,

ochrane zemepisných označení liehovín, používaní etylalkoholu a destilátov poľnohospodárskeho pôvodu v alkoholických nápojoch a o zrušení nariadenia (ES) č. 110/2008 týkajúcich sa inštitútu zemepisného označenia výrobku tak, aby opatrenia na vnútroštátnej úrovni k tomuto nariadeniu k relevantnému dátumu dotvárali funkčný právny rámec ochrany zemepisných označení výrobkov.